

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2002, miðvikudaginn 4. september, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Íris Ösp Ingjaldsdóttir, Ólafur Haraldsson, Ólöf Embla Einarsdóttir og Sölvi Sölvason.

Fyrir er tekið **mál nr. 10/2002**:

**M
og
R
gegn
fjármálafyrirtækinu F**

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M og R, hér eftir nefnd sóknaraðilar, annars vegar, og fjármálafyrirtækið F, hins vegar, hér eftir nefndur varnaraðili.

Málið barst úrskurðarnefnd 26. júní 2002 með kvörtun lögmanns sóknaraðila, dagsettri 25. sama mánaðar. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 27. júní 2002, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 16. júlí 2002. Bréfið var sent sóknaraðilum með bréfi nefndarinnar, dagsettu 23. júlí 2002, og þeim gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi lögmanns sóknaraðila, dagsettu 7. ágúst 2002.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 28. ágúst og 4. september 2002.

II.

Málsatvik.

Hinn 22. desember 1994 gaf sóknaraðili M út skuldabréf nr. XXXXXX að fjárhæð kr. 2.000.000 til varnaraðila. Bréfið var með sjálfskuldarábyrgð sóknaraðila R. Skyldi bréfið greiðast upp með 10 árlegum afborgunum. Ekki er að sjá að nokkru sinni hafi verið greitt af bréfinu og mun varnaraðili af þeim sökum hafa falið lögmanni sínum að annast innheimtu bréfsins. Var sóknaraðilum sent innheimtubréf frá lögmanni, dagsett 8. mars 2002. Lögmaður sóknaraðila sendi lögmanni varnaraðila bréf, dagsett 21. sama mánaðar, þar sem kröfu varnaraðila var mótmælt. Kvað lögmaðurinn varnaraðila aldrei hafa keypt bréfið og skoraði á varnaraðila að gera grein fyrir hvernig andvirði bréfsins var ráðstafað og leggja fram gögn þar að lútandi. Jafnframt sagði lögmaðurinn sóknaraðila áskilja sér rétt til að kæra málið til Fjármálaeftirlitsins yrði ekki sýnt fram á framangreint með fullnægjandi hætti. Ekki er að sjá að bréfi þessu hafi verið svarað, en sóknaraðilum var send greiðsluáskorun frá lögmanni varnaraðila, dagsett 23. maí 2002.

Með bréfi til Fjármálaeftirlitsins, dagsettu 7. júní 2002, óskaði lögmaður sóknaraðila eftir að fram færi rannsókn á innheimtu varnaraðila á skuldabréfinu.

Fjármálaeftirlitið endursendi lögmanninum erindið með bréfi, dagsettu 18. júní 2002, þar sem eftirlitið taldi ágreining aðila þess eðlis að það hefði ekki úrskurðarvald í málinu.

Málinu var vísað til úrskurðarnefndarinnar með kvörtun, dagsettri 25. júní 2002.

III.

Umkvörtunarefni.

Um kvörtunarefni er í kvörtun sóknaraðila vísað til bréfs lögmanns sóknaraðila til Fjármálaeftirlitsins, dagsetts 7. júní 2002. Þar óskar lögmaðurinn rannsóknar á innheimtu varnaraðila á fyrrgreindu skuldabréfi. Er vísað til þess að skuldabréfið hafi aldrei verið keypt af varnaraðila. Hins vegar hafi verið fyrirhugað að varnaraðili keypti umrætt bréf að því tilskildu að sóknaraðilar hefðu haldið áfram ótilgreindum rekstri sem þau hafi þá haft með höndum á G og að þau héldu tiltekinni fasteign þar í bæ sem varnaraðili hefði keypt á uppboði og síðar selt aftur. Kveðast sóknaraðilar aldrei hafa séð neitt uppgjör vegna þeirrar sölu. Þá vísaði lögmaðurinn til þess að varnaraðili hefði ekki orðið við áskorun um að leggja fram gögn um hvernig andvirði nefnds skuldabréfs hefði verið ráðstafað.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili kveður víst að andvirði ofangreinds skuldabréfs hafi farið til greiðslu eldri skulda sóknaraðila en annað hafi verið afskrifað. Telur varnaraðili ljóst að bréfið hafi verið undirritað vegna þess að sóknaraðilar hafi skuldað varnaraðila fé og afskrifist skuldirnar ekki þótt rekstri hafi verið hætt eða að þau hafi ekki eignast aftur þá fasteign sem þau hafi misst á uppboði. Varnaraðili bendir á að greiðsluseðlar og vanskilamiðar hafi verið sendir sóknaraðilum í átta ár án athugasemda þeirra. Varnaraðili vísar til þess að málið sé orðið eldra en sjö ára og því séu gögn málsins ekki lengur í vörslu hans. Loks bendir varnaraðili á að greitt hafi verið af bréfinu kr. 88.078,90 hinn 16. júlí 1996.

V.

Niðurstaða.

Samkvæmt a-lið 2. mgr. 3. gr. samþykktu fyrir Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettum 8. júní 2000, sem tóku gildi 15. júní það ár, tekur nefndin m.a. til meðferðar kvartanir sem varða réttarágreining milli fjármálafyrirtækis eða dótturfyrirtækis slíks fyrirtækis annars vegar og viðskiptamanns hins vegar, enda sé samningssamband þar á milli aðila. Samkvæmt 6. gr. samþykktanna fjallar nefndin ekki um ágreining sem samkvæmt lögum heyrir undir stjórnvöld, kröfu viðskiptamanns sem ekki verður metin til fjár, breytingar á almennri gjaldtöku fjármálafyrirtækja, ágreiningsmál sem eru til meðferðar almennra dómstóla eða gerðardóms og loks mál sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar.

Sóknaraðilar njóta aðstoðar lögmanns við málarekstur þeirra fyrir nefndinni. Í kvörtun þeirra er vísað til bréfs lögmannsins til Fjármálaeftirlitsins, dagsetts 7. júní 2002, þar sem óskað er eftir rannsókn stofnunarinnar á innheimtu varnaraðila á fyrrgreindu skuldabréfi. Ekki verður ráðið af kvörtun sóknaraðila hverjar kröfur þeirra eru eða á hvaða grundvelli þær byggjast. Er málatilbúnaður sóknaraðila allur hinn óljósasti. Það er utan starfssviðs úrskurðarnefndarinnar og ekki hlutverk hennar að rannsaka sérstaklega innheimtu einstakra skuldabréfa eins og farið er fram á í fyrrgreindu bréfi til

Fjármálaeftirlitsins og kvörtun sóknaraðila byggir á, þ.m.t. að kanna hvernig andvirði skuldabréfsins var ráðstafað eða hver tilurð útgáfu þess var. Ekki liggur annað fyrir en að sóknaraðili M hafi gefið út umrætt skuldabréf til varnaraðila og að sóknaraðili R hafi gengist í sjálfskuldarábyrgð fyrir greiðslu þess. Hefur bréfið því sjálfstætt gildi óháð því hvernig viðskiptum að baki þess kann að hafa verið háttáð.

Samkvæmt framansögðu og að öðru leyti með vísan til þess hvernig kröfugerð og málatilbúnaði sóknaraðila er háttáð verður ekki hjá því komist að vísa máli þessu frá úrskurðarnefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli sóknaraðila, M og R, á hendur varnaraðila, F er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 4. september 2002.

Guðjón Ólafur Jónsson

Íris Ösp Ingjaldsdóttir

Ólafur Haraldsson

Ólöf Embla Einarsdóttir

Sölvi Sölvason